

Fitxa tècnica

Guió François-Michel Allegrini, Youssef Chebbi **Fotografia** Hazem Berrabah **Música** Thomas Kuratli **Interpretació** Fatma Oussaifi, Mohamed Houcine Grayaa, Aymen Ben Hmida, Rami Harrabi, Oumaima Mehrzi, Ghalia Jebali, Adel Monam Khemis, Hichem Riahi, Nabil Trabelsi, Barrie Marleen **Durada** 94 min **Gènere** Ficció **Llengües** Àrab i francès, amb subtítols en espanyol

Sinopsi

Aquesta pel·lícula aborda una investigació quan es troba el cos d'un vigilant calcinat enmig d'una obra als jardins de Cartago, un barri nou on els edificis moderns es juxtaposen als solars abandonats i als terrenys erms. (FilmAffinity)

Crítica

Dos policies tunisians investiguen els estranys casos d'homes i dones que s'immolen en un barri d'edificis abandonats als jardins de Cartago.

El cinema del nord d'Àfrica ha donat, en els darrers temps, alguns films que es destaquen per escapar-se de les maneres narratives més clàssiques. Si bé es poden considerar, en algun sentit profund, com drames amb un fort rerefons polític, en les seves formes s'acosten més a la intriga, al misteri, al relat policial i fins a cert grau de surrealisme, gairebé de ciència-ficció. **Ashkal**, el nou film del director de **Black Medusa**, combina una mica tots aquests elements: és un *thriller* policial, és una pel·lícula política i és un misteriós film amb rivets que podrien entrar a la categoria del fantàstic.

Al principi estem en un territori propi d'alguna sèrie tipus *True Detective*. La jove Fatma (Fatma Oussaifi) i el més veterà Batal (Mohamed Houcine Grayaa) són dos policies de la capital que han d'investigar una misteriosa mort: un home ha aparegut completament immolat en uns edificis en construcció en un barri anomenat «els jardins de Cartago». En uns textos que obren la pel·lícula se'ns explica que aquest era un barri en ple desenvolupament immobiliari quan va tenir lloc l'anomenada «revolució dels gessamins», el 2010, però les construccions es van parar quan van començar a haver-hi problemes en aquesta zona. Ara, els edificis s'han tornat a posar en moviment i potser no és del tot casual que un dels disparadors d'aquella revolució va ser un home, Mohammad Bouazizi, que es va immolar viu.

La metàfora és a l'abast de la mà, ja que, en paral·lel a la investigació, es van desenvolupant les tasques d'una comissió per la veritat i la justícia que estudia el que va passar llavors. Però la pel·lícula ho deixarà en segon pla i preferirà seguir la dupla policíaca en les seves investigacions, en què topen amb alguns frens tant interns com externs. Tot sembla indicar que l'home que es va calar foc viu era un obrer de la construcció normal, sense grans problemes o enemics. I els policies no aconsegueixen trobar-hi solucions ni explicacions.

Al llarg d'**Ashkal** començarà a succeir el previsible: altres persones s'immolaran, circularan vídeos telefònics en què es veuen diverses persones calades foc al mig de la ciutat o en paratges desolats propers als edificis a mig construir. Però no sembla que hi hagi res que els connecti, cap instigador directe, més enllà d'una figura estranya, amb caputxa, que han vist per allà però que cap testimoni reconeix. De què es tracta aquest assumpte? Algun culte misteriós? Algú amb poders per manipular la voluntat de les persones? Alguna cosa lligada als crims del que va passar el 2010?

En algun moment Chebbi s'allunyarà del to més clàssic del policial d'investigació i la pel·lícula prendrà un ritme més pausat, que intenta ficar-se més al cap i les sensacions dels detectius, especialment la jove Fatma, que a més ha de bregar amb les dificultats ser dona en una força policial que no la pren gaire en compte. Mentre busquen i recorren aquests llocs ombrívols a les nits un pot sentir que l'àrea sembla habitada per fantasmes. Mentrestant, els immolats segueixen apareixent.

Ashkal sembla parlar del recent passat tunisià i, especialment, de com certs assumptes que van succeir a l'època no han estat prou aclarits. Després de la immolació de Bouazizi, de fet, molts altres tunisians es van immolar o van intentar fer-ho. Més de deu anys després, quan tots semblen voler oblidar-se del que va passar, aquesta història la refresca, l'actualitza i la fica en una trama policial intrigant i esmunyedissa.

“Ashkal”: premis i seleccions principals

1 premi i 3 nominacions:

- Festival Internacional de Cinema Francòfon de Namur 2022: nominat al Golden Bayard a millor primera pel·lícula
- Festival Internacional de Cinema Fantàstic de Neuchâtel 2022: premi de la Crítica Internacional i nominat al premi Narcisse a millor pel·lícula
- Festival Internacional de Cinema de Tòquio 2022: nominat a millor pel·lícula

Youssef Chebbi

Filmografia com a director

2022 *Ashkal*

2021 *Black Medusa* (codirector)

2012 *Les Profondeurs* (curt)

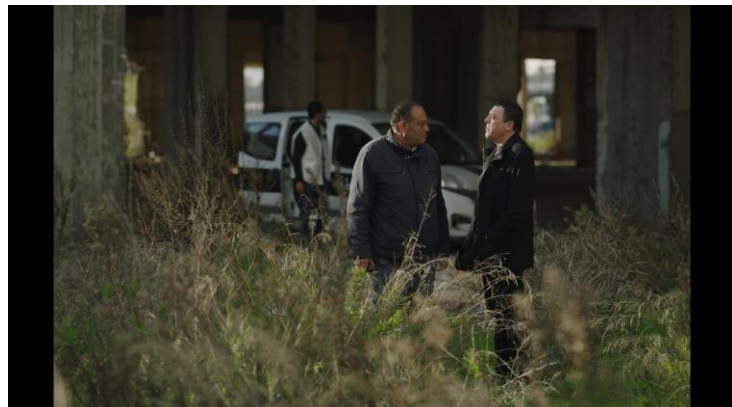
2012 *Babylon* (documental)

2010 *Vers le Nord* (curt)

Biografia

Youssef Chebbi (1984, Tunísia) és músic i cineasta. El 2010 va dirigir la seva primera pel·lícula, el curt **Vers le nord**. Conjuntament amb Mohamed Ismail Louati i Ala Eddinne Slim, va fer el documental **Babylon** (2012), sobre els refugiats libis a la frontera de Tunísia. La pel·lícula va guanyar el Gran Premi de la Competició Internacional del Festival Internacional de Cinema de Marsella. Aquell mateix any, va estrenar el curtmetratge **Les profondeurs**. **Black Medusa** (2021) és la seva òpera prima, amb l'estrena mundial al Festival Internacional de Cinema de Rotterdam 2021. A més del seu treball al cinema, Chebbi és el fundador i director de Bookmaker Records.

Organització:

Ajuntament de
Sant Feliu
de Llobregat

En conveni amb:

Amb el suport de:

